

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/52/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111231111
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5111231111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: H. T., nar. XX.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, bytom u matky, dieťa rodičov: matky A. T., nar. XX.X.XXXX, bytom W., P. XXXX/XX a otca H. T., nar. XX.X.XXXX, bytom W., T. XXXX/X, právne zastúpeného JUDr. Máriou Padalovou, advokátkou so sídlom W., R. XX, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 37P/336/2011-171 zo dňa 16. apríla 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca na zníženie výživného na mal. H..

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že naposledy bolo výživné upravované rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 37P/17/2010 zo dňa 24.11.2010, ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu dieťaťa sumou 140,- eur mesačne. Maloletý bol vtedy v útlom veku v celodennej starostlivosti matky, pričom jeho bežné výdavky dosahovali 160,- eur mesačne. Matka bola na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok v sume 264,- eur mesačne, pričom mala vyživovaciu povinnosť k ešte jednému dieťaťu. Pri určovaní výživného otca v danom čase súd vychádzal z jeho potencionálneho príjmu vo výške minimálne 500,- eur mesačne s poukazom na to, že otec pravdepodobne pracuje bez legálnej zmluvy. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že manželstvo rodičov bolo rozvedené a právoplatným rozsudkom otcovi bolo uložené prispievať na výživu mal. H. sumou 140,- eur mesačne. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 29.2.2012. Vzhľadom k rozvodu manželstva účastníkov konania predmetom tohto konania ostalo zníženie výživného od 1.10.2011 do 28.2.2012. Keďže ostatným rozsudkom o úprave rodičovských práv, ako aj rozvodovým rozsudkom bolo určené totožné výživné na maloletého, predmetom dokazovania v konaní o zníženie výživného bolo, či pomery účastníkov v uvedenom medziobdobí boli zásadne odlišné od pomerov, z ktorých sa vychádzalo v predchádzajúcom, resp. nasledujúcom období. Vykonaným dokazovaním však súd zásadne či výrazne odlišné pomery účastníkov konania nezistil. Pokiaľ otec argumentoval tým, že má v starostlivosti dcéru C., táto skutočnosť nezakladá zmenené pomery na jeho strane, pretože túto vyživovaciu povinnosť mal aj v čase ostatného rozsudku. Pokiaľ ho osobná starostlivosť výraznejšie finančne zasahuje, než tomu bolo v predchádzajúcom období, nie je možné to riešiť cestou zníženia výživného na mal. H.. Pokiaľ otec argumentuje tým, že pozastavil živnostenské oprávnenie v januári 2011 z dôvodu, že nemal žiadne zákazy a je nezamestnaný, táto skutočnosť zostala nezmenená aj v čase, keď súd rozhodoval o rozvode manželstva, pričom otec sám s uvedenou výškou výživného v rodičovskej dohode súhlasil.

Rovnako súd nemal preukázané zásadné zníženie oprávnených výdavkov mal. H., ktorý od októbra 2011 navštevuje jasle, s čím je spojený poplatok 230,- eur a poplatok za stravu 30,- eur mesačne, aj keď sa čiastočne znížili náklady na hygienu. Rovnako tomu je aj v prípade zamestnania sa matky, ktorej mesačný čistý príjem z pracovného pomeru činí 400,- eur, z ktorého pomeru matky sa vychádzalo aj pri úprave rodičovských práv a povinností na čas po rozvode.

Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Má za to, že jeho pomery sa zmenili podstatným spôsobom, došlo k radikálnemu zhoršeniu majetkových pomerov. Nepriaznivá finančná situácia navrhovateľa pretrvávala už počas konania o rozvode, ale navrhovateľ sa domnieval a veril, že v blízkom čase dôjde k jej zlepšeniu, nakoľko už v spomínanom čase si veľmi intenzívne hľadal novú prácu. Situácia sa však vyhrotila a ani po niekoľkých mesiacoch nie je možné hovoriť o zlepšení finančnej situácie. Novú prácu si navrhovateľ nenašiel, v čoho dôsledku sa dostáva ešte do väčších dlhových a finančných ťažkostí. Navyše žije v súčasnosti v spoločnej domácnosti so svojou mal. dcérou C. v prenajatom jednoizbovom byte v E., a to od leta 2011, kedy odišla od svojej matky, ktorá žije vo Veľkej Británii. Otec bol nútený pozastaviť výkon svojej živnosti, pretože nemal a nemá žiadne zakázky. V súčasnej dobe je nezamestnaný, napriek tomu, že si aktívne hľadá prácu. Dokonca musel požiadať o sociálne dávky a je poberateľom sociálneho príspevku vo výške 118,- eur mesačne. Príležitostne brigáduje, za čo dostane odmenu v priemere 300,- až 400,- eur mesačne. Je nútený požičiavať si finančné prostriedky od svojho brata. Poukazuje na svoje mesačné náklady, ktoré pozostávajú z nájomného 260,- eur, elektriny 15,- eur, plynu 20,- eur mesačne, vodné, stočné, správa domu, energie spoločných priestorov 26,- eur mesačne, internet spolu s TV 20,- eur mesačne, telefón 30,- eur mesačne a ostatné výdavky predstavujúce nevyhnutné náklady na oblečenie, stravu, hygienu, nepredvídané opravy a výdavky na domácnosť. Tiež má náklady spojené s nevyhnutnou starostlivosťou o mal. dcéru C., a to obedy v školskej jedálni cca 20,- eur mesačne, náklady na stravu v ostatnom čase, školské potreby v priemere 10,- eur mesačne, učebnice nemčiny 16,- eur, angličtiny 40,- eur, ZRPŠ 15,- eur ročne, poisťné 2,- eur, náklady spojené s mimoškolskými podujatiami organizovanými školou, hygienické potreby 15,- eur mesačne, náklady na oblečenie a obuv v súvislosti s jej dospievaním a rastom, náklady spojené s nevyhnutnosťou pre študenta strednej školy na doma- počítač s internetom. Majetkové pomery matky a syna H. sa zmenili, došlo k výraznému zlepšeniu na strane matky. Tiež pred nástupom do zamestnania matka pracovala formou brigády a takto si dokázala zabezpečiť ďalší príjem vo výške 300,- až 400,- eur mesačne. 1.10.2011 nastúpila do práce a má zabezpečený stály pravidelný príjem. Došlo k tiež podstatnému zníženiu nákladov aj na maloletého, nakoľko už nepotrebuje plienky a nákladnejšiu stravu. Matka navyše býva s oboma deťmi v trojizbovom byte, kde sú náklady podstatne vyššie ako keby si zabezpečila menší byt. Matka sa osobne stará aj o svoju dcéru, ktorú má s predchádzajúcim partnerom. Dostatok finančných prostriedkov u matky vidí aj v tom, že nepožaduje výživné od otca. Poukazuje na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Rozhodnutie súdu je v rozpore s dotknutým zákonným ustanovením, nakoľko od poslednej úpravy výživného došlo na strane otca k podstatnej zmene majetkových pomerov. Má za to, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Matka sa k odvolaniu otca vyjadrila tak, že ho žiada v celom rozsahu zamietnuť. Má za to, že nedošlo u navrhovateľa k podstatnej zmene majetkových pomerov. Navrhovateľ v čase rozvodu sám súhlasil s výškou výživného i napriek tomu, že v tom čase nelegálne pracoval a jeho preukázaný príjem nebol objektívny. Keby jeho majetkové pomery boli zlé, sám by s danou výškou nesúhlasil.

Kolíznym opatrovníkom žiada prvostupňový rozsudok potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Krajský súd sa stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia a odvolanie otca považuje za nedôvodné.

Vzhľadom na obsah odvolania otca, ktorý poukazuje na jeho súčasnú nepriaznivú situáciu, odvolací súd dáva do pozornosti správne konštatovanie prvostupňového súdu, že predmetom rozhodovania o znížení výživného je len obdobie od podania návrhu zo strany otca, t.j. od 1.10.2011 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov, t.j. do 28.2.2012.

Rozhodnutie o rozvode manželstva účastníkov, kde zároveň bola upravená vyživovacia povinnosť otca k mal. H., založilo úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu na čas do budúcnosti, preto súd v predmetnom konaní môže rozhodovať iba o znížení výživného do právoplatnosti rozvodového rozsudku. Otec na základe vlastného rozhodnutia a dobrovoľne prevzal počnúc od 28.2.2012 do budúcnosti záväzok platiť na výživu mal. H. výživné vo výške 140,- eur mesačne.

Hmotno-právnym dôvodom pre zmenu výživného je podstatná zmena pomerov na strane účastníkov konania. Právny záver okresného súdu, že v posudzovanom období, teda od 1.10.2011 do 28.2.2012, výrazná zmena pomerov nenastala, je vecne správny.

Od poslednej úpravy výživného na strane maloletého možno konštatovať nie pokles výdavkov na výživu ako to tvrdí otec, ale naopak, nárast výdavkov. Dieťa začalo navštevovať od októbra 2011 jasle, s čím je spojený mesačný poplatok 230,- eur a poplatok za stravu 30,- eur mesačne. Potom zníženie nákladov na hygienu je oproti tomuto výdavku zanedbateľné. Napriek tomu, že matka začala pracovať, vzhľadom na nárast výdavkov na mal. dieťa spočívajúcich aj v platení uvedeného poplatku na jasle, ako aj vo zvýšených nákladoch na svoju osobu v súvislosti s pracovným uplatnením, nemožno konštatovať vzhľadom na jej preukázaný príjem 400,- eur mesačne, zvýšenie životnej úrovne.

U otca pretrváva situácia, aká tu bola aj v čase predchádzajúcich rozhodnutí, ako aj v posudzovanom období a naďalej aj po vydaní rozvodového rozsudku, že otec nemá stály pracovný pomer a zarába si brigádnickou činnosťou. Otec nevyužíva všetky prostriedky na získanie vhodného zamestnania, keď pre nespokojnosť bol vyradený z evidencie nezamestnaných a zbavil sa tak možnosti sprostredkovania vhodného zamestnania. Hoci otec je poberateľom sociálnych dávok vo výške 118,- eur mesačne, sám potvrdil pravidelný príjem z brigádnickej činnosti, ktorý v čase podania návrhu podľa jeho vlastného tvrdenia predstavoval 500,- eur mesačne, v podanom odvolaní deklaruje príjem 300-400 eur mesačne.

Správne okresný súd konštatoval, že samotná skutočnosť, že otec zabezpečuje starostlivosť o dcéru C. neznamena zmenu pomerov na jeho strane, keď táto vyživovacia povinnosť trvala už v čase predchádzajúcej úpravy. Pokiaľ výdavky na maloletú C. vzrástli, je potrebné, aby sa domáhal zvýšenia výživného voči jej matke.

Z uvedeného vyplýva, že na strane účastníkov konania nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného určeného rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 37P/17/2010 zo dňa 24.10.2010 na sumu 140,- eur mesačne za obdobie od podania návrhu, t.j. od 1.10.2011 do 28.2.2012.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 124 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie mohlo byť začaté bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Žiline, dňa 27. júna 2012

Mgr. František Dulačka

predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Eva Malíková

Za správnosť vyhotovenia:

J. Bernátová

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.